

JURNALUL ȘCOLII

EDIȚIE SPECIALĂ
MARTIE
2008

ANINOASA

Martie plin cu ghioceti!

ȘCOALA GENERALĂ SF. VARVARA

REVERIE DE PRIMAVERĂ

Și iată că încă o iarnă geroasă, albă, strălucitoare s-a perindat și oricât de frig a fost, oricâtă ninsoare a căzut, a fost și magic ca-n fiecare an când avem parte de o iarnă "adevărată". Însă acum ne-am trezit din visul hibernal cu țurțuri și săniuțe vesele pentru a intra într-un altul, presărat cu flori de cireș, parfum și ciripit de păsări.

Începem să simțim aroma primăverii care vine întotdeauna cu aerul său romantic și boem, fermecând sufletele iubitorilor de frumos. Se întâmplă în fiecare an ca în această perioadă toți uităm de toate lăsându-ne în voia vânticelului numit dragoste, vis, veselie adus de fluturi cu aripi de cleștar... Ce frumos ar fi dacă totul ar fi așa colorat în roz! Însă avem o mulțime de responsabili-tăți, sarcini care nu mai pot aștepta. Înainte de a intra în perioada "primăvăratică" ar trebui să ne gândim la menținerea unui echilibru între școală, familie și distracții. Echilibrul ne va ajuta să intrăm cu

Un gingaș clopoțel a răsrit
Și, e-un zambet dulce și sfios,
C-un gest suav, copilăros
S-a inclinat și a vestit Sosirea Primaverii.

Ghiocelul

Aștept în gheață și zăpadă
Primăvara să mă vadă,
Sunt ghiocel, sunt florică,
A primăverii veste mică.

Ghiocel, ghiocel
Mic, firav și subțirel
Scoate capul din zăpadă
Soarele ca să te vadă

Și mă iartă că-ți ating
Clopoțelul de argint
Și mă iartă că te rup
Mamei mele să te duc.

Astăzi omul de zăpadă,
Are fruntea-ngândurată.
Că o rază aurie
I-a ciupit din pălărie,

Și la câțiva pași de el,
S-a trezit un ghiocel.

Corlan Narcisa
Clasa a VIII-a A

De sub frunze ruginite,
Ghiocelul capu-și scoate,
Cu petale aurite,
Dând bună ziua la toate.

Prima dată dând la soare
Că el este cel mai mare,
Iar apoi la cocoșei
Că sunt vestitori și ei.

Ghiocelul e frumos
Ca în basme arătos,
Cu codiță și petale
Ocrotit de mândrul soare.

Stoica Oana
Clasa a IV a B

Un strop de primăvară

E liniște. O blândă adiere de vânt ne mângâie obraji, iar norii parcă s-au oprit din eterna călătorie spre nicăieri. Pașii ne duc într-un ritm domol spre idealurile și visările noastre. Printre ramurile dezgolate pătrund raze de soare care dezmoțesc pământul aprig chinuit de frigul iernii. Un sunet cristalin, o pasăre se bucură de domolirea iernii și ne dezvăluie numai vești bune despre primăvara care va veni. În bucuria renașterii primii muguri își dezvăluie conținutul spre încântarea ochilor noștri.

Aș vrea să fiu acolo sus printre păsări, să pot cuprinde cu privirea întreg pământul în renașterea sa. Un strop cade nevinovat din vârful unui țurțur de gheață, apoi altul și altul până se transformă într-un pârâiaș ce curge domol la vale, ca apoi să se reverse printre sloiurile de gheață ce plutesc pe pelicula albastrie din albia râului, care mai, mai să se reverse. Din albul zăpezii rămase se ivește încet un ghiocel plâpând dezmiardat de razele soarelui.

*"Anotimp de suflet, legendă trăită
Obicei cu credință, dătină iubită....
Gând împăcat, moral ridicat,
Fapte demne de apreciat."*

*În inimă s-aveți numai căldură,
Să nu stăpâniți sentimente de ură,
Aripile vișorului să vă aducă spre soare
Și viața să vă dea motiv de veselă cântare."*

*Cu lacrimi de stea plâng ochii mei
Să topească zăpada din fața pașilor tăi
În palma brăzdată a pământului eu voi sta,
Să aștept nerăbdător și plecat, venirea ta.*

*Alba mi-e fața de-atâta lumină
Ce cade în valuri din geana ta fină
Din strălucirea zăpezii încep să răsar
Și timpul ce-a fost se luptă-n zadar.*

*Și când în lume mă voi fi născut,
Oamenii vor ști ce nu încap-n cuvânt,
Că ai să cobori din timp peste inima lor
Făcându-le viața o romanță color.*

BIANCA LOREDAVA ASPRU

LEGENDELE PRIMĂVERII

Mărțișorul este un obicei specific românesc moștenit de la strămoșii noștri, inexistent la alte popoare. Numele popular al lunii martie „mărțișor” provine din latinul martius. Originile acestui obicei se găsesc și în sărbătorile romane în cinstea zeului Marte, zeu al fertilității și vegetației. Tradiția spune că strămoșii noștri purtau monede găurite, atârinate de două fire, unul alb și altul negru. Bănuții erau din argint, aur sau din metal obișnuit și indicau cât de bogată sau săracă era persoana care-i purta. Bănuții – mărțișoare erau purtați la încheietura mâinii ori prinse în piept cu un ac. Atunci când copacii înfloreau, femeile agățau firul de o ramură, iar cu moneda respectivă cumpărau caș pentru ca tot restul anului să aibă pielea albă și moale. În decursul timpului, bănuțul s-a transformat în simbol al iubirii, iar firul negru a devenit roșu. Săpăturile arheologice au scos la iveală mărțișoare cu o vechime de aproape opt mii de ani sub forma unor pietricele de râu colorate în alb și roșu. Se crede că ele se purtau la gât, înșirate pe o ață. Culoarea roșie semnifică nașterea și viața, adică femeia, iar culoarea albă, zăpada rece și pură, limpezimea apelor, înțelepciunea bărbatului. Împletirea celor două șnururi arăta legătura inseparabilă dintre cele două elemente ale vieții. Întoarcerea în timp

După vechiul calendar roman, 1 Martie era prima zi din an și se celebra sărbătoarea „Matronalia”. În această zi se desfășurau serbările zeului Marte, ocrotitor al câmpului și al turmelor, zeu care personifică nașterea naturii. La vechii traci, aceleași atribute le avea zeul Marsyas Silen, considerat inventatorul fluierului, cultul său fiind legat de glia maternă și de vegetație. Zeului Marsyas îi erau consacrate sărbătorile primăverii, ale florilor și ale fecundității naturii. Mărțișorul, simbol al primăverii se confecționa din fire de cânepă sau de lână, albe și roșii, care se legau în formă de opt. De acest șnur se atârnav monedele din aur sau din argint, dar și fire de iarbă sau flori. Îmbinarea celor două culori, alb și roșu era tradițională și se purta la nunți, la nașterea copiilor sau la hainele bătrânilor la înmormântare. Cele două culori simbolizau continuitatea vieții de după moarte. Cu alb și roșu se împodobesc primele oi care intră în stână și primul plug care a ieșit de la arat. În vremurile apuse, mamele prindeau copiilor mărțișorul la gât, la mână sau la picior, obiceiul păstrându-se și în unele zone ale țării și în prezent. Mărțișorul dăruit în zorii primei zile din martie se păstra la gât sau în piept 9 sau 12 zile, uneori chiar până la vederea primului pom înflorit, apoi se atârna de ramurile înflorite, crezându-se că tot astfel va fi și anul celui care l-a purtat.

Soarele ne râde prin păr!
Simțim miros de ghiocel!
Auzim ciripit de păsări!
Înseamnă că...trăim o nouă primăvară!

MĂRȚIȘOARE.....

Despre mărțișor există mai multe povești și legende. Una dintre ele vorbește chiar despre fabricarea mărțișoarelor. Se spune că, a fost odată un om sărac, care confecționa tot felul de lucruri pentru păpuși: fundițe, șnurulețe și hăinuțe. Apoi le vindea în piață. Într-o zi, văzând că i s-au terminat materialele, omul a căutat prin casa sărăcăcioasă și tot ce a mai găsit au fost două șnururi de ață albă și roșie. Neștiind ce să facă cu ele, le rupse și le împletise. Era foarte mândru de ce crease. Apoi a făcut un mic tablou pe care a prins șnurulețul.

Și s-a gândit cum să denumească acel obiect. I-a spus „mărțișor” pentru că era luna martie și chiar prima zi. Și așa s-a dus vestea despre omul sărac, cel care inventase acest simbol al primăverii. Însă din toate legendele, poate cea mai interesantă și mai frumoasă este povestea băiatului cel voinic care s-a luptat cu zmeul, legendă care s-a născut din basmele românești și își are originea tot în timpul strămoșilor noștri, dacii și românii. Se spune că, soarele a fost închis într-o temniță de un zmeu. Pentru acest fapt, toată lumea se întristase, păsările nu mai cântau, izvoarele nu mai curgeau, iar copiii nu mai râdeau. Dar, într-o zi, un tânăr voinic s-a hotărât să plece să salveze soarele. Mulți dintre pământeni l-au condus și i-au dat din puterile lor ca să-l ajute. Drumul lui a durat trei anotimpuri, vara, toamna și iarna. A găsit castelul zmeului și a început să se lupte. Și s-au bătut zile întregi până când zmeul a fost învins. Slăbit de puteri și rănit, băiatul a eliberat soarele. Acesta s-a ridicat pe cer, înveselind lumea. Natura a reînviat, iar oamenii erau fericiți. Dar tânărul nu a apucat să vadă primăvara. Sângele cald i s-a scurs pe zăpadă. Și în locul în care zăpada se topea apăreau ghiocelii, vestitori primăverii.

De atunci, tinerii împletesc doi ciucurași: unul alb și altul roșu. Roșul înseamnă dragostea pentru tot ce este frumos, amintind de culoarea sângelui voinicului, iar albul simbolizează puritatea și gingășia ghiocelului, prima floare a primăverii.

MAMA

Mă aplec spre viață și spre EA, căci iubirea ei e cea mai aproape de Dumnezeu. M-a ridicat în astă lume, pe care ar fi vrut-o mai dreaptă pentru mine, și a aprins câte o stea în fereastra ochilor mei, ca să pot găsi drumul drept în bezna ce uneori o numesc viață.

Când dorm, îmi veghează gândul, iar când sunt trează îmi veghează calea. Adolescentă fiind, îmi plimb mâna prin păduri de vise și știu că începutul a tot, a fost imboldul ei. Iar dacă mă uit în adâncu-mi și îmi place ce văd, e pentru că o am lângă mine, neobosită mereu să-mi ușureze zborul spre mâine. Și când mă simt, un punct pierdut în nesfârșit, mă sprijin de privirea ei, să pot găsi cuvântul, care să-mi de-a echilibru, în nemărginirea vieții. Și ... pentru a răsplăti toate acestea, nu trebuie să caut cuvinte mari sau cadouri scumpe, trebuie doar ... să fiu un om deosebit și să fiu fericită, căci ... nimic în lume nu ar bucura-o mai mult. Când iubești așa cum își iubește o mamă copilul, atunci supremul cadou pe care viața ți-l poate face e fericirea lui.

Bianca Loredana Aspru

Mama este numai una,
Ea m-ajută-ntotdeauna.
Și la greu, dar și la bine
Fiindcă este lângă mine.

Să trăiești, măicuță dragă,
Tot la fel sa fii mereu,
Iar laleaua o să-ți spună
Cât de buna ești mereu.

Tu ești îngerașul meu,
Ce nu mă lasă la greu,
Tu ești soarele și luna
Ce m-ajută-ntotdeauna.

Crețu Simona

8 MARTIE

Când ochisorii i-am deschis,
Am văzut ca printr-un vis
O făptură minunată
Cu o față luminată.

Era mama mea cea bună,
Care mă ținea de mână.
Cu glas dulce îmi cânta
Și-n brațe mă legăna

M-a crescut ca pe o floare
Și acum, că sunt mai mare,
Vreau să-i spun măicuței mele
Că e luna dintre stele.

Ea e zâna cea frumoasă,
Cu mine-i prietenoasă.
E măicuța cea mai bună
Ea mă-nvață și mă-ndrumă....

Stoica Oana

MAMA

**„DUMNEZEU NU A PUTUT FI PESTE TOT,
DREPT PENTRU CARE A CREAT MAMELE!”**

**„Sunt comori pe acest pământ care fac viața să merite a fi trăită, dar nici una nu
se compară cu zâmbetul mamei!”**

**„Nu-i sfântă mai blajină între sfinte, ca mama ce ne leagănă pe brațe și atâtea
adevăruri ne învață!”**

**„Avem o singură mamă și o singură viață. Nu aștepta până mâine să-i spui ma-
mei că o iubești!”**

**„Pentru lume ești o persoană oarecare, dar pentru o singură persoană poți să re-
prezinți lumea!”**

**„Frumusețea pălește; iubirea se stinge; frunzele prieteniei cad... Secretul mamei
este să le supraviețuiască tuturor!”**

**„Mamele sunt locul unde dragostea răsare din pământ și fericirea cântă aseme-
nea clopotelor în onoarea nașterii noastre!”**

**„Mamele sunt soarele care strălucește pentru viața cerului nostru interior, ca să
putem știi că suntem iubiți și să nu punem întrebări despre asta.”**

**„Mamele sunt luna care luminează pământul deasupra disperării noastre negre,
ca atunci când suntem îndurerați, să știm că cineva ne veghează tot timpul”**

**„Oricare ar fi teama, durerea sau deznădejdea care ne-ar umple viața, știm că
deasupra acestei furtuni avem mereu dragostea lor!”**

**“Mamele scriu cu mâinile lor gingașe în inima copiilor ceea ce vântul aspru al
vieții nu va reuși niciodată să șteargă!”**

Mama

Mama mea e ca o floare,
Mândră ca raza de soare,
Zi de zi ea mă învață
Să fiu harnică, isteată.

Pentru ea aş face-orice,
Să-i alung tristeţile,
Aş zbura până la stele
Să-i arăt cât o iubesc,
Cât de mult o preţuiesc.

Maică, de te-am supărat,
Spune-mi:
- Crezi că m-ai iertat?

Maglaviceanu Patricia
Clasa a IV-a B

Mama mea

Mamă dragă, te iubesc,
Pentru tine eu trăiesc,
Tu eşti cea mai bună mamă
Şi cu tine nu am teamă.

Tu eşti mereu lângă mine,
Şi la rău, dar şi la bine,
De când m-ai născut,
Nici un rău nu mi-ai făcut.

Eu oriunde mă găsesc,
Pe tine am să te iubesc,
Vreau să ştiţi părerea mea:
Nimeni nu-i ca mama mea.

Iacob Gabriel
Clasa a IV-a B

Pe aripi de primăvară,

8 Martie lin coboară ,

Şi în a lui privire ,

Vă aduce mult noroc şi fericire !

MAMA

O suavă stea e mama mea
Ca o rază de soare, în viaţa mea.
Inima ei este un nufăr colorat
Luceafărul cel bun şi blând,cât un palat.

Fiecare vorbă a ei aduce primăvara,
Primăvară în sufletul meu,
Iar astăzi,când magia peste noi coboară
Ne mângâie tristeţea şi ne apără mereu.

Mama e o stea şi e lumina mea
Îmi luminează drumu-n viaţă.
Eu o iubesc mult pe mama mea
Ce-mi dă povaţă şi mă-ndrumă-n viaţă.

Pentru că tot ce e bun pe lume,
Trebuia să poarte-un nume
A apărut cuvântul
Ce adie lin, ca vântul:"Mama".

Enache Petru
Clasa a III a B

**Fie ca toate împlinirile
frumoase, sănătatea şi
spiritul de viaţă al acestei
zile să vă însoţească
pretutindeni..**

Primăvara...anotimpul renașterii,
al trezirii la viață, face
acum, din ziua aceasta
de 8 Martie, ziua cea mai
plină de feminitate, zâmbete,
caldură sufletească!

Fie ca toate împlinirile
frumoase, sănătatea și
spiritul de viață al acestei
zile să vă însoțească
pretutindeni..

8 MARTIE

**E ziua femeii! - E ziua ta, mamă !
E ziua chipului ce-l port în ramă !
Toate-amintirile copilăriei își sună clopoțelii !
Scoate-ți afară toate florile din glastre
Că ziua femeii – e ziua mamelor noastre !
Să le ieșim iar în porți înainte,
Să le sărutăm poalele la veșminte,
Să le lăsăm să se uite la noi zâmbitoare,
Că ELE n-au pe lumea asta alt soare !**

ÎȚI MULȚUMESC

Pentru că am văzut soarele,
Pentru că am auzit glasul mării,
Pentru că sufletul imi este ca un vers,
Pentru că mă privesc în oglindă și îmi place ce văd,
Pentru valoarea morală din sufletul meu,
Pentru tot ceea ce sunt,
Pentru că exist

ÎȚI MULȚUMESC

Pentru ca ai crezut în mine,
atunci când mie imi era greu să cred,
Pentru că mi-ai spus uneori ,
ceea ce am avut nevoie să aud,
Pentru că m-ai învățat
să văd lumea prin ochii sufletului,
Pentru zilele în care esti gândul meu zâmbitor
prin norii vieții,
Pentru că mai învățat să fiu cineva,
de care azi să fii mândră,
Pentru că atunci când îmi e bine,
Esti fericită alături de mine
Și-mi spui că sunt un om deosebit
ÎȚI MULȚUMESC.

Pentru toate **ÎȚI MULȚUMESC,**
Și vreau să știi că pentru mine,
Ești mai mult decât ar încăpea în cuvinte.
Lumea mea are frumusețea zâmbetului tău,
Delicatețea sufletului tău,
Parfumul îmbrățișărilor tale.

Te iubesc pentru ca ești mama mea,
Pentru că ești prietena mea
Și omul care aș vrea să trăiască veșnic.
Și chiar de nu îți spun prea des
Eu te iubesc **ȘI-ȚI MULȚUMESC,**
Și sentimental ăsta nu va dispărea
Nici când măicuța mea!

Aspru Loredana Bianca

8 martie

La mulți ani!

MĂRTIȘOARE

CONFECTIONATE DE ELEVII ȘCOLII...

ȘI DĂRUITE CU MULT DRAG
DOAMNELOR DIN ORAȘ

MĂRTIȘOARE

